

store børn i særlige fag. I tilslutning til den 7-årige undervisning skal der efter mindretallets forslag tilbydes en fortsat undervisning i et 8. skoleår, som skal være liniedelt, og som med undervisningsministerens tilladelse skal kunne udbygges til flerårige ungdomsskoler med praktisk eller alment sigte. Realskolen og gymnasieskolen foreslås indrettet som henholdsvis 3- og 5-årige skoleafdelinger i tilslutning til folkeskolens 7-årige undervisning. Om enkeltheder må iøvrigt henvises til det nævnte bilag.

Lovforslaget behandlede i folketinget sammen med de ovenfor nævnte af Marius Buhl m. fl. fremsatte skolelovsforslag, ligesom også de af Askovudvalget udarbejdede forslag indgik i debatten.

Af de meget udførlige indlæg, som i behandlingen gav anledning til, skal her kun de væsentligste punkter omtales, idet der om enkeltheder må henvises til folketingstidende.

Horn (S) gav en udførlig redegørelse for den historiske baggrund for ønsket om en reform af skolevæsenet og fremhævede derefter bl. a. spørgsmålet om at skabe en vis *ligevægt mellem eksamensskolen og den eksamensfrie skole* som noget væsentligt. Han nærrede stor sympati for en enhedsskole, hvorved den skarpe deling mellem eksamensskolens elever og de øvrige børn kunne undgås — og var forsåvidt på linie med Askovudvalget — men *ligevægten* måtte gennemføres, som det var foreslået i *ministerens forslag*, ved at *liniede* på grundlag af skolens almene bedømmelse, støttet af beskedne prøver. Undervisningen *på landet* burde have bedre muligheder for at give eleverne lige så gode betingelser som byernes skolebørn. *Det 8. skoleår* var en væsentlig forudsætning for, at ministerens forslag kunne virke efter sin hensigt, og taleren fremdrog i den forbindelse de store fordele, en *videregående centralisering* ville indebære. Nogen fare for de mindre skoler, som burde bevares, ville lovforslaget ikke medføre, idet det var udformet som en *rammelov*, der gav kommunerne mulighed for at indrette sig efter de stedlige forhold.

Marius Buhl (V) fastslog, at de fremkomne forslag om en strukturændring indenfor skolevæsenet ikke indebar nogen kritik af den hidtidige eksamensmellemskole, som efter hans opfattelse havde været en fortrinlig skoleform. Som følge af udviklingen var der imidlertid efterhånden opstået en række mangler og skævheder, som krævede en ændring.

Han mente ikke, at ministerens forslag ville afhjælpe det *misforhold*, der var mellem *presset på eksamensmellemskolen og tilgangen til den praktiske linie*. Det var endda muligt, at den boglige hovedskolelinie, som utvivlsomt ville blive den foretrukne af forældrene, ville blive udsat for et endnu stærkere pres i forhold til de øvrige linier på grund af den lettere adgang og den tidsmæssige ligestilling,